

[Julin.]

kan ogsaa sige Pladder, men Sagen er saa vist alvorlig nok. Jeg skal ikke, hvor fristende det end maatte være, komme ind paa at bringe Citater fra Hr. Iversens Protestartikel; jeg ønsker ikke at komme i Konflikt med den højtærede Formand. Jeg skal derfor nøjes med at anføre, at Hr. Iversen ikke vil modsige dem, der hævder den Opfattelse, at dette Lovforslag er blevet bedre modtaget, end Hr. Steinckes Lovforslag blev. Han mener nemlig selv, at det sidste Lovforslag er bedre end Hr. Steinckes, idet han siger, at Steinckes Lovforslag komplet vilde have affolket Værkstederne for Lærlinge, medens Socialminister Christensens Forslag næppe vil give en Nedgang i Lærlingeantallet paa over 75 pCt. Se, det er dog en Slags Anerkendelse, men altsaa fra Hr. Iversen fremkommer der ikke nogen Parole om hurtig Gennemførelse af det Lovforslag, der efter hans Mening vil bevirke en Nedgang i Lærlingeantallet paa indtil 75 pCt. Inden vi tager Afsked med Hr. Iversen, maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at han i Slutningen af sin Artikel gør gældende, at Lærlingelovforslaget er skrevet af Fagforeningerne og kun tjener disses Interesser. Da Hr. Iversen er Medlem af et af Regeringspartiernes Haandværkerudvalg, saa maa man vel gaa ud fra, at han ved Besked om, hvem der er Forfatter til det her omhandlede Lovforslag, og at han ogsaa har Indsigt i, hvis Interesser Loven skal tjene. Det skal nu blive interessant at se, om de Radikale ogsaa i dette Tilfælde bøjer sig for Fagforeningspresset og stemmer for et Lovforslag, som en af deres egne karakteriserer som nylig nævnt.

Med Hensyn til det foreliggende Ændringsforslag ønsker jeg at udtale, at selv om vi fra vor Side erkender, at enkelte af de af Flertalspartierne stillede Ændringsforslag manifesterer, at den Kritik, som vi under første Behandling og under Behandlingen i Udvalget har rejst mod det foreliggende Lovforslag, ikke har været helt resultatløs, saa maa vi dog fortsat mene, at denne Lov, selv om disse Ændringer gennemføres, vil lægge Hindringer i Vejen for den gode Mesterlære, og det ønsker vi ikke at række Haand til.

Efter at den ærede Ordfører har gennemgaaet alle Enkeltheder, skal jeg ikke komme ind derpaa. Dog skal jeg udtale min Tilfredshed med, at § 3, Stk. 3, fjernes. Jeg mener ogsaa, det var nødvendigt, at denne Bestemmelse blev taget ud af

Loven, og det glæder mig, at Regeringspartierne selv har indset, at den ikke kunde opretholdes. I det store og hele kan vi ikke have noget imod de af Regeringspartierne stillede Ændringsforslag, og det samme gælder de af Det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag. Jeg skal derfor henstille at undlade at stemme ved Afstemningen over de nævnte Ændringsforslag.

Det Ændringsforslag, Venstre har stillet, er af en saadan Karakter, at det, om det gennemføres, vil kunne danne et Grundlag for Videreførelse af den værdifulde Lærlingeuddannelse paa vore mange gode Læresteder Landet over. Vi foreslaar, at der bliver særlige Bestemmelser gældende henholdsvis for Haandværk og Industri og for Handel. Dette er ønsket fra mange Sider, og vi finder en saadan Deling ganske naturlig. Vi har i vort Forslag ikke medtaget Gartnerne, idet vi er af den Opfattelse, at der ikke inden for Gartnererhvervet, ligesaa lidt som inden for Landbrugserhvervet, er Brug for en saadan Lov, som vi her behandler.

Med Hensyn til Læretid, Løn og Ferie mener vi, at den rimeligste og bedste Form for Fastsættelse heraf maa være, at der ved Kontraktens Oprettelse træffes Aftale herom mellem Mesteren paa den ene Side og Lærlingen eller dennes Forældre paa den anden Side. Vi ønsker ikke, at der skal være nogen Tvivl paa det her omhandlede Omraade, og derfor har vi i § 7 i vort Ændringsforslag fastslaaet, at der i Kontrakten skal fastsættes nøjagtige Bestemmelser om, paa hvilke økonomiske Vilkaar Lærlingen skal arbejde i Læretiden, derunder ogsaa om Feriens Varighed. Naar en saadan Bestemmelse er truffet ved Kontraktens Oprettelse, ved begge Parter, hvad man har at rette sig efter, og der er ingen Grund til Indblanding fra anden Side. Vi vil naturligvis ikke benægte, at der kan findes daarlige Mestre, hvem det er mere om at gøre at faa udnyttet en Lærling end at sørge for, at Lærlingen bliver dygtig i sit Fag, men vi er sikkert alle enige om — hvor meget vi end ellers kan være uenige om —, at det er Undtagelser, og vi finder det helt ved Siden af paa Grundlag af den Kendsgerning at gennemføre en Lærlingelov som den foreliggende, en Lærlingelov, der efter vor Opfattelse vil være den alvorligste Fare for Fremtidens Lærlingeuddannelse.

Jeg skal med disse Bemærkninger tildele mig at anbefale, som jeg nævnte før, at man undlader at stemme ved Afstemningen over Flertalspartiernes Ændringsfor-